

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popășii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază. Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiuni

Acțiune în străinătate!

Sunt câteva zile de când am anunțat, că studenții universitari români din Bruxella au constituit o secțiune a „Ligei pentru unitatea culturală a tuturor Românilor”; am publicat totodată și art. 2 din statutele acestei secțiuni, în care se expune scopul și direcțiunea activității sale.

De această știre noi am luat act cu plăcere, după-cum în general cu plăcere luăm act de tot ce se întâmplă în chestiunea națională, de tot ce își propune să promoveze interesele neamului românesc.

În ori-ce timp acțiunea Românilor în străinătate în interesul cauzei nu poate decât să-i aducă mari servicii; în situația de astăzi însă cu deosebire.

Căci prin ce s'ar pute caracteriza situația în aceste momente? Prin o desorientare generală, prin o descurajare a celor mai mulți, prin o regretabilă desbinare ce s'a produs în rândurile noastre; — toate aceste rezultând din o tentativă de răsturnare a stării normale de lucruri, careia datoream progresele până-acum realizate în chestia națională, drumul ce ea și-a deschis în cunoștința tuturor, atât aici la noi, cât și în străinătate.

În timp ce unii stau ca niște sentinele credincioase la posturile ce națiunea le-a încredințat, apărând cu căldură programul național, alții șovăiesc, oscilează, ca niște oameni cari și-au pierdut drumul și cărora le vine astăzi greu să mai găsească și cărarea, — ear' alții în sfârșit își arogă drepturi ce nu le compet, vorbesc și tratează despre noi fără noi și pentru interese pe care ei le socot „de un ordin superior”, nu hesitează de a ne da legăți de mâni și de picioare dușmanului nostru celui mai rău.

În această situație oamenii de bună-credință au datoria de a se reculege și de a-și da socoteala încătrău mergem; și ori-unde s'ar găsi Români, ei nu trebuie să-și uite neamul nici interesele sale de conservare și de propășire, care pot fi tot atât de bine servite de departe ca și de aproape. Ba am pute chiar afirma că, scoși din vârtejul pasiunilor militante ale luptelor noastre interne, Români, cari din împregiurări trăiesc în străinătate și mai ales studențimea care își face studiile în diferitele mari centre ale Europei, pot de multe-ori aduce o judecată obiectivă asupra oamenilor. În tot cazul opinia lor trebuie să fie luată în băgare de seamă și acțiunea lor prețuită.

E destul să ne aducem aminte de acțiunea studenților universitari români din Viena, Paris și din alte locuri, pentru a înțelege de cât folos poate fi ea pentru cauză.

A informa ziarele și cercurile politice asupra celor-ce se petrec la noi și a lumina opinia publică europeană asupra stării de lucruri din Ungaria e o necesitate cu atât mai mare, cu cât dușmanii nostri caută să prezente în afară mișcarea noastră sub o lumină cu totul falsă și tendențioasă.

Dacă Români din străinătate n'ar face decât să restabilească adevărul faptic al lucrurilor de câte oricui interesează caută să-l denatureze, ei ar face o lucrare bună și patriotică, vrednică de toată stima.

Pe lângă aceasta gruparea tinerimii universitare în giurul unei idei atât de mari, cum e ideea națională, nu poate fi decât spre binele națiunii. Tinerii acestia își fac o educație comună, dacă ne putem exprima astfel, în privința acestei chestiuni, îmbrățișându-o și apărându-o cu tot entuziasmul și elanul tineretului. De-aia a gândi la interesele neamului lor, interesându-se la fiecare moment al vieții sale, tinerii de astăzi întorși în țeară vor fi patrioți convinși și neclintii de mâne.

De aceea, salutând gruparea tinerimii universitare din Bruxella în secțiunea Ligei și dorindu-i isbândă în lupta ce și-a propus a întreprinde, ne adresăm Românilor de ori-unde s'ar găsi în străi-

nătate, zicându-le: „Acțiune, muncă! Răspândiți valuri de lumină asupra chestiunii naționale române, ca toată lumea s'o cunoască. Trăim în secolul zis al civilizației și umanitarismului; la lumina ce voi veți răspândi-o se vor vedea lămurit dorințele, cerințele și drepturile noastre cum și tendințele asiaticilor noștri ocârmuitori; lumea ne va judeca și pe noi și pe dinșii, — și noi nu avem de ce ne teme de verdictul opiniei publice luminate”.

Sibiu, 1 Oct. 1896.

Disolvarea camerei. În ședința de ieri a casei magnaților, Vécsey interpelă pe prim-ministrul Bánffy în chestia disolvării camerei. Bánffy răspunde, că e adevărat, că guvernul are intenția de a cere încuviințarea Maiestății Sale Monarhului pentru disolvarea camerei.

Si-au eșit din fire. Ungurii sunt cu desăvîrșire exasperați de modul cum au decurs festivitățile deschiderii Porților-de-fer. Ziarele lor s'au plâns unison, că sârbările acestea n'au avut nici-decât caracter maghiar millenar, după-cum se proiectase, ci austriac.

În ședința de azi a camerei partida lui Apponyi și a lui Ugron vor și interpela în chestia aceasta, probabil prin chiar graiul șefilor.

Monarchul nostru în România.

— Dela corespondentul nostru special. —

II.

În București.

București, 28 Septembrie n.

Cerul s'a mai însorinat. Când și când se ivește chiar și câte o rază de soare, dar iute se ascunde earăși sub nori. Ploaia însă a încetat cu desăvîrșire. Trupele stau înșirate pe ambele părți ale căii Victoriei și calii Griviței, începând dela palatul regal până la gara de Nord. Partea mai mare o formează infanteria, căciulanii, cu pene de curcan. Toți poartă mănuși albe, și au o ținută curat militară. Elita trupei române sunt însă vânători și artileriști. Comanda trupelor eșite intru primirea M. S. Împăratului vecin, o poartă generalii Argintoianu și Băicoianu. Între trupe și între case, pe trotuare o mare de lume. Om lângă om. Nu se aud decât gemete din partea celor cu coate slabe și cu bătătură la picioare. Balcoanele și ferestrele caselor sunt asemenea pline de public, fiind aci reprezentat în preponderanță sexul frumos. Ma sardale, ferestrele de pe coperișuri, ba chiar și coperișurile caselor sunt ocupate de poporul mai de rînd.

La gară.

Sunt orele două și jumătate.

Încep a se aduna ministrii cu doamnele lor, consilierii comunali cu doamnele, reprezentanții puterilor străine, și celelalte persoane invitate. Vine și clerul român, în frunte cu episcopii Partenie și Silvestru. Garda de onoare compusă dintr-o companie a regimentului 5 de Vlașca, se postează pe peron, în dreapta intrării salonului de recepțiune. Tot pe peron se află și tribuna gazetarilor.

Din depărtare se aud sunetele de trompete și „urale” sgomotoase. Vine Regina! Trăsura deschisă, trasă de patru cai murgi, e ocupată în fund de M. S. Regina și A. S. R. principesa Maria, ear' în față de A. S. R. principele Ferdinand și de A. S. R. Ducele de Coburg-Gotha. Saverana și principesa Maria sunt salutate cu urale călduroase la intrarea salonului.

Pe peron.

La orele 3 și 20 iau loc pe peron M. S. Regina, A. A. L. L. Principele și Principesa, Moștenitorii cu suita lor, Ducele de Coburg, reprezentanții legațiunii austro-ungare, dl Calenderu, administratorul domeniilor Coroanei, apoi primarul orașului în fruntea consiliului comunal și prefectul poliției. Primarul ține în mână o tavă de aur, pe care se adă solnița și coșulețul de pâne, asemenea

de aur. Tava e rotundă și poartă inscripția următoare: „Capitala țerii românești salută cu respect pe Împăratul Francisc Iosif, Augustul ei oaspe!” Valoarea tavei, a solniței și a coșulețului face 102.000 lei. Toate obiectele acestea sunt închise într'un etuis frumos, și Împăratul-oaspe le primește ca dar din partea capitalei.

A sosit.

Să aude bubuitul tunurilor la forturile dela Chitila, semnul că trenul regal se apropie de București. Alt bubuit răspunde din dealul Spirei. Garda de onoare primește comanda: „pentru onor”, musica intonă imnul austriac, publicul de pe peron ia ținută gravă, sârbătorească, căci trenul a intrat în gară. M. S. Regina înaintează spre tren. Împăratul-Rege se dă jos, săruta mâna M. S. Reginei, și-i oferă brațul. În urma lor Regele Carol. Împăratul poartă uniforma de general austriac, ear' M. S. Regele Carol uniforma de colonel austriac. I-se prezintă Împăratului Curtea; trece apoi pe dinaintea gardei de onoare și se oprește în fața primarului, care-l salută cu câteva cuvinte, oferindu-i pânea și sarea tradițională. Împăratul mulțumește și gustă din pâne. Regele Carol îi prezintă apoi pe membrii consiliului comunal și pe ministrii aflători pe peron.

În sala de primire.

Ilustrul oaspe intră în sala de recepțiune, unde i-se prezintă ceilalți dignitari ai statului, fosti ministri, clerul și damele prezente. Din partea damelor se ofer M. Sale numeroase buchete de flori. Împăratul schimbă câteva cuvinte cu cei de față, mai multe cu dl P. P. Carp, fost ministru, pe care-l cunoaște Împăratul încă din Viena, unde era ministru plenipotențiar al României și cu care a vorbit în limba germană.

Cortegiul.

La orele patru, terminându-se ceremoniile primirii, cortegiul se pune în mișcare. Trompetele sună, muzicile militare intonă imnul austriac. În prima trăsură deschisă, trasă de patru cai negri, ocupă loc Împăratul și Regele Carol, ear' în a doua, trasă tot de patru cai negri, Maiestatea Sa Regina, A. S. Regală Principesa Maria și A. S. R. Ducele de Saxa Coburg-Gotha. Urmează trăsura în care ia loc contele Goluchowsky, ministrul afacerilor străine din Austro-Ungaria cu D. A. Sturdza, ministrul-președinte român. În urma lor ceealaltă suită a ambilor Suverani.

Cortegiul înainta încet și era primit cu urale asurzitoare. Trupele făceau „onorul” pretutindenea, ear' Împăratul își ținea ochii țință la ostașii români, și cu cum ar fi voit să le taxeze cu precisiune valoarea.

La palat.

În fine ajunge cortegiul la palat. Aci lumea e și mai îndesată. Pe trotuare stau înșirate diferitele societăți din capitală cu drapelele în frunte. Acoperișurile caselor dimpregiur sunt literalmente pline de lume. În curtea palatului sunt înșirați oficerii în rezervă, și aceia cari nu sunt în front. Comanda asupra lor o are colonelul Vasiliu. Indesualia e atât de mare, încât două dame au amestec (bată-le focul de corseturi) și au trebuit duse la spital; ear' un om care se urcase pe un arbore ca să poată vedea mai bine, a căzut jos și s'a rănit grav.

Trompetele sună, musica militară începe imnul austriac, pe aripa dreaptă a palatului se ridică steagul austriac, ear' cortegiul intră la paș în curtea palatului, în mijlocul celor mai vii ovațiuni. MM. ML. se dau jos din trăsură, trec în revistă garda de onoare dela palat, precum și oficerii înșirați de-alungul curții, ear' apoi Împăratul își ia concediu dela MM. LL. Regele și Regina, apoi dela AA. LL. RR. Ducele de Saxa-Coburg-Gotha, și moștenitorii de tron, și se retrage în apartamentul seu.

Recepțiuni.

După o jumătate de oră M. Sa pleacă, tot în trăsură deschisă, la legațiunea austro-ungară, acompaniat de uralele mulțimii. La legațiune, într'un salon de recepțiune frumos decorat, Împăratul a primit delegațiunea coloniei austro-ungare, precum și delegațiunea Maghiarilor. La orele cinci și jum. Împăratul se reîntoarce la palat.

Dineul.

La orele 7 și jumătate s'a servit prânzul de gală, la care au luat parte toate persoanele mai marcante din România, fără deosebire de colorit politic. Notez pe următorii invitați la prânz: D-nii Goluchowski, general Paar, general Beck, general Bolfras, loc-colonel de Somogyi, general Barozzi, general Arion, general Vlădescu, colonel Manu, major Dumitrescu, Lascar Catargiu, Al. Lahovari, P. P. Carp, Em. Kretzulescu, G. Manu, G. Cantacuzino, Menelas Ghermani, Titu Maiorescu, Tache Ionescu, Dum. Sturdza, Eugen Stătescu, general Budișteanu, Stolojan, Stoicescu, Palladi, Poni, Gogu Cantacuzino, prințul Dim. Ghica, P. S. Aurelian, Schina, prim-presedinte al cassației, I. Kalinderu, V. A. Urechia, N. Fleve, G. Dem. Teodorescu, I. Vericeanu, C. Nacu, M. Ferekide, Emil Ghica, general Pilat și Teodor Rosetti. Din corpul diplomatic: baron Aerenthal, contele Leyden și contele Thurn.

M. Sa Împăratul a intrat în sală, la braț cu M. Sa Regina, apoi M. Sa Regele la braț cu Principesa Maria urmați de Ducele de Coburg și Principele Ferdinand.

Toasturi.

S'au ridicat două toasturi în decursul mesiei: unul rostit de M. S. Regele Carol, care în franțuzește a salutat oaspele, cam cu următoarele cuvinte:

„Sunt fericit a saluta pe Maiestatea Voastră în capitala regalului Meu. Înțelepciunea M. Voastre a fost totdeauna o pilă pentru mulți monarhi și multe state și mai ales pentru Mine și pentru junele stat român, care e azi mândru de a Vă saluta. Să trăiți Maiestate!”

Și altul ridicat ca răspuns, din partea M. S. Împăratului și Regelui Francisc Iosif I, tot în franțuzește, și cam de următorul cuprins:

„Mulțumind M. Voastre de bunele sentimente, țin să accentuez, că am venit cu bucurie în tinerul stat român. Rar se produc exemple în istorie ca un stat tiner într'un timp atât de scurt să facă progrese atât de mare, cari îi asigură un loc de onoare între statele bérane și civilizate. Acest progres este opera M. Voastre. Eu ca bun vecin și bun amic al M. Voastre, Vă urez succes bun pentru înălțarea României. Să trăiți Maiestate!”

Cerle.

După masă MM. LL. și AA. LL. RR. s'au retras în sala tronului, care era iluminată cu un lux deosebit. M. Sa Împăratul s'a întreținut cu mai multe persoane cu greutate din România, cum sunt d-nii: L. Catargiu, P. P. Carp, Al. Lahovary, general Manu, prințul Dim. Ghica și alții. A vorbit mult cu dl D. A. Sturdza, și a cerut să-i fie prezentat dl V. A. Urechia, cu care apoi încă s'a întreținut câteva minute. Împăratul era în bună dispoziție, semnu: că primirea entusiastă ce i-s'a făcut l-a mulțumit pe deplin.

Iluminația.

Între acestea afară pe strade lumea se aglomerase intru atâta, — ales în fața palatului, — încât circula pe unele locuri devenise cu totul imposibilă. În giurul palatului era o iluminăție feerică.

Concert.

La orele 9, toate muzicile militare adătoare în capitală, cu mare greutate străbat printre mulțime și intră în curtea palatului în sunetul unui marș austriac. În giurul muzicilor numeroase, lampioane aprinse, purtate de soldați.

Ușile balcoanelor dela sala tronului se deschid, și pe balconul din mijloc apare M. Sa Împăratul, apoi Regele Carol, Regina și Principesa Maria, ear' pe balconul din dreapta A. S. R. Ducele de Coburg, domni Goluchowski, D. A. Sturdza, L. Catargiu și generalul austriac Beck, până-ce balconul din stânga e ocupat de Principele Ferdinand, generalul Paar, domni Al. Lahovary și M. Ghermani.

Muzicile, puse sub comanda dlui major Ivanovici, cunoscutul compozitor, intonă de-

odată imnul austriac, ear' soldații îl cântă din gură, acompaniând muzicile cu textul:

„Doamne ține și protege
Patria și pe 'mpărat!”

M. S. Împăratul a fost mișcat de această surprindere, și corul soldaților i-a plăcut mult. Tot astfel s'a cântat și imnul regal român, ear' apoi muzicile au executat mai multe marșuri austriace, și tot în sunetele acestor marșuri s'au retras la căsarmă.

La orele 11 palatul se golește de oaspeți. Împăratul se retrage în apartamentul seu, afară însă lumea tot circula mereu, și se delectează privind frumoasele decorațiuni și grandioasa iluminăție.

Mâne dimineață va fi parada militară.

Brutus.

Makaria și Mehadica.

— O comparație. —

În „Cronica” noastră de ieri am luat o notiță mai lungă despre răscoala isbucnită zilele acestea în comuna Makaria (comitatul Bereg). Lucrul în sine nu-i prea neobișnuit. În țeara noastră răscoalele țărănești nu sunt tocmai rare, după-cum tocmai rare nu sunt nici volnicile și nelegiuirile ne mai pomenite ale guvernului și sateliților sei. Dacă ar fi fost deci numai atât, am fi trecut și noi — ca toată lumea din țeară — la ordinea zilei, înțăriți, firește, și mai profund în păreri noastre ostile actualului sistem de guvernament.

E însă un moment în revolta din Makaria, și încă momentul principal, care ne impune imperios a medita mai stăruitor asupra lucrului și a ne trage din cele petrecute concluziuni lămurite și temeinice, cari se le putem cu succes folosi în lupta noastră pentru drept și libertate...

Fioroasele amănunte ale marelui dela Mehadica sunt încă perfect vii în memoria fiecărui Român din patrie. A fost și prea sâlbatic și prea criminal acest marel, pentru a-l pute uita atât de iute cei-ce au devenit proverbiali prin bărbăteasca lor însușire: de a fi în minte. Și aceste fioroase amănunte ni-au parcurs limpezi și în toată a lor întregire creerii și nervii la auzul revoltei dela Makaria, îndemnându-ne involuntar la o comparație exactă a acestor două „revolte” și stîrnind în noi o violentă răsfrîtare sufletească...

Măcelul dela Mehadica, prezentat în cel mai perfid chip posibil de foile maghiare, încă a fost numit de acestea: *revolta țărănească*, ba chiar și un ziar român (numele i-l reținem) a comis grava eroare de a adopta această numire; ei încă s'a născut din conflictul ivit între slujbașii statului și țărani, ianicerii guvernului au intervenit și la Mehadica etc.

Și totuși o enormă deosebire există între ambele, deosebire care se marchează cum nu se poate mai luminos... și luminează cum nu se poate mai marcat anormalitatea vieții noastre cetățenești din prezent... E: — chipul neașteptat în care a decurs „revolta” și rezultatul ei absolut surprinzător, după cele desfășurate la Mehadica și cu alte atâtea ocaziuni de barbarii gendarmerești, sâvîrșite cu noi.

Să ne explicăm.

La Makaria ca și la Mehadica turburările între țărani le-au provocat ilegalitățile slujbașilor stăpânirii, volnicile lor. Și tot aceiași slujbași au intervenit în urmă — ce ironie! — într-o restabilă ordine și liniște, firește, prin mijloacele cele mai constituționale: *baionetele gendarmilor!*

Până aci nimic deosebit; începuturile ambelor „revolte” se aseamănă perfect.

Dar' de aci înainte reprezentanții autorității, aflători la fața locului, au comis o serie de întorsături cu desăvîrșire neașteptate dela niște slujbași atât de „constituționali”, temeinicite însă toate pe cele mai veritabile motive de șovinism și despotism maghiar.

Eată-le în paralela cu bașozuciile gendarmerești dela Mehadica.

Între Mehadicani turburările au avut grave și serioase motive, de oare-ce se tracta de măsurarea întreg pământului sâtesc, fapt, care, date fiind înșelătoriile și volnicile ce atât de adese-ori le sâvîrșesc cei însărcinați cu executarea ordinelor ofi-

cioase, precum și experiatul scop vrășmaș al multor dispoziții de acest fel, trăgea în joc mari interese țărănești.

Totuși ci s'au mărginit a cere simplu lămuriri dela primar și numai după-aceasta 'i-a respins brusc, ba 'i-a chiar persecutat, s'au răsvrătit și au cerut destituirea primarului, dar' absolut *nearmați și departe de a vor să facă bătăie și sânge!*...

Oar' la toate acestea, ce li-s'a răspuns? — O știm cu toții prea bine! O singură somațiune a urmat, apoi puscături peste puscături, cărora au căzut jertfă zeci de oameni, fugiți chiar *pe la spate, deci în starea de uimă. În total contrast cu acestea, cei din Makaria au produs adevărată revoluție dintr-o pricină mult mai neînsemnată: marcarea unei brașde, care ori-cât ar fi tăiat în posesia țenilor, e totuși imens de departe de a echivala cu motivele turburărilor mehadicane, și au eșit în două rânduri, înarmați cu sape, coase și topoare la slujba locului, opunându-se total răsvrății slujbașilor și gendarmilor. Ba în furia lor nestăpănită ei au amenințat până și cu moarte pe slujbașii statului!*

Și această ce au făcut? — Vărsat-au ei earși sânge, ucis-au și nefericit-au ei earși zeci de oameni?!... De unde? Au lăsat ori-ce caprițiu de eroism și demnitate la o parte și au înțors simplu spațele celor 500 de țenari răsvrățiți. Și deși a doua-oră se aflau de față 21 de ieșeri maghiari, 'i-au lăsat totuși în voia lor, în speranță că toate se vor liniști dela sine și ei au arstat abia 6 inși!

Nici chiar armată n'au trimis acolo, pe când la Mehadica au proclamat stare de asediu, au poruncit să tăbăraască peste comună 100 de soldați, au arestat fără nici o cercetare bărbați și copii, ear călăii, cari au nefericit sute de familii, nici măcar la răspundere n'au fost trași.

Și pentru-ce toate acestea? Pentru-ce atâtă revoltă deosebită și perversitate între două casuri, dintre cari cel mai puțin grav a avut sfârșitul cel mai sâlbatic?!...

Pentru simplul motiv, că *Mehadici* au fost *Români*, *Makarianii* însă *Maghiari*!! Ura de rasă, ura de moarte, pe cari de secol 'i-o păstrează Maghiarul șovinist pacinicului Român: — acesta a fost unicul motiv, unicul și singurul *hotărât*.

E oribil acest sinistru prognostic al patimelor uriașe, ce ard azi sub spuză la noi, nutrite necontenit chiar de cei chemați a le slui, — dar' e adevărat.

Comparația ce am făcut ne-o dovedește neîndoios de clar aceasta!

Și în fața unor astfel de stări anormale, în fața unor atât de mișlești atentate de rasă, mai poate pregeta un singur Român în a duce lupta mai departe, *naprasnic și neclintit*?! Imposibil!... În astfel de stări nu șovăielnici, ci perfect rezoluți la ori-ce război bărbății adevărați naționaliști și deplin conștienți de drepturile poporului lor!

Aseanico.

Cronică politică.

Pază ori pândire reciprocă?

Pentru a învedera cât e de bine păzită pe de o parte, pacea și rânduiala în Orient, ear' pe de alta înțelegerea și armonia între puteri, vom reproduce, precum urmează numărul și puterea flotelor, îngrămădite în diferite puncte ale Mării-egice. Astfel au:

Englittera: 9 încrucișătoare panterate, în putere totală de 109.350 tone; 8 încrucișătoare, cu 40.000 tone; 4 încrucișătoare de torpede, 1 vârsător de torpede; 3 avisuri; 2 vase de tunuri (*Kanonenboote*). În total 26 corăbii.

Italia: 4 corăbii panterate, cu 33.000 tone putere; 1 torpilor, 2 avisuri; în total: 7 corăbii.

Austro-Ungaria: 1 corabie panterată; 1 aviso.

Germania: 1 aviso, 4 corăbii „de școală” (*Schulschiffe*)

Statele-Unite: 4 încrucișătoare panterate, cu 21.000 tone.

Rusia: 2 corăbii panterate; 4 vase cu tunuri (*Kanonenboote*)

Francia: 1 corabie panterată; 2 încrucișătoare, 2 torpilare, 2 avisuri; în puterea totală de 42.000 tone.

Câte corăbii are Rusia dinaintea Constantinopolului pe Marea-Neagră, nu se știe; numai atâtă se spune într-o depeșă de azi a lui *Berliner Tagblatt*, că comandantul vaporului român *Cobra* (aceiași care aduse pe excursioniști din România la Constantinopol, a doua zi a măcelurilor, 27 August) a văzut circulând, în 28 c. pe Marea-Neagră, numai 8 cizari depărtate dela grilele Bosforului, 6 corăbii de război rusești. Corespondentul nostru berlinez mai adaugă, că ambasada rusească din Constantinopol a instalat, pe timpul nopții, dela palatul seu din

Buikdere un cabel (telegraf submarin) până la Rille.

Vorba vine acum, care va ști mai bine să tragă pe sfoară pe ceilalți, într-o și asigură bucățile cea mai bună din moștenirea turcească?

Cehii și cu guvernul austriac.

Marția trecută, 29 c., toți deputații cehi la reichsrath și în dietele din Boemia și Moravia au ținut o conferință în salonul cel mare al primăriei din Praga, pentru a stabili procedarea tactică a reprezentanței poporului ceh în cele trei corpuri legislative, față de cabinetul Baden. Conferința a primit 4 puncte de rezoluțiuni.

În cel dintâu deputații declară, că de oare-ce guvernul celui Baden n'a luat nici o poziție, cu atât mai puțin o poziție prielnică, față cu proiectul de adresă către Coroană a tuturor deputaților dietei Boemiei, precum și față cu rezoluțiunea despre dreptul public, care a fost primită de către comisiunea adresei.... rămâne pe punctul de vedere al opoziției energice și față cu actualul guvern.

În al doilea punct conferința cere, de oare-ce legea despre reforma electorală e deja sancționată și publicată, parlamentul să fie imediat dizolvat și nouele alegeri scrise... „Ear reinovirii pactului economic austro-ungar se vor împotrivi (deputații) cu cea mai mare hotărâre până atunci, până-ce nu vor fi îndeplinite cele mai importante postulate ale poporului ceh”.

În punctul al treilea „deputații cehi consideră de neapărată trebuință, a cere guvernului în sesiunea legislativă viitoare, o declarațiune din cele mai categorice despre poziția lui față cu postulatale de drept public naționale, culturale și economice ale țenilor coroanei boeme și ale poporului ceh. Cu privire la împriguierea, se va aștepta o situație politică cu totul alta, deputații cehi consideră ca impus de această situație, de a-și păstra mâna liberă atât privele la raporturile lor față cu singurătatea partide și grupe ale viitorului parlament, precum și privitor la propria lor poziție...”

Punctul al 4-lea de rezoluțiune consideră drept indispensabil, ca privitor la alegerile în curia cea nou creată, a V-a, să se unească toate elementele în poporul ceh, care stau pe temeiul de drept public și național.

Rezoluțiunile au fost primite cu unanimitate. Ceea-ce este mai de scos la iveală în această conferință, este faptul participării și a deputaților cehi din Moravia, deci solidaritatea întru procedarea solidară a celor două țeri-surorale coroanei boeme.

PROCESUL „TRIBUNEI”.

— Al 23-lea. —

— Dela corespondentul nostru. —

Cluj, 29 Sept. n. 1896.

Pertractarea finală.

(Urmare).

Interogatorul.

Președintele adresează mai multe întrebări acuzatului acupul vîdit de a-î încurca și a scoate la iveală numele autorului. Dar' nu 'i-a succed.

Președintele: D-ta, dle Balteș, ca redactor responsabil cetești zilnic articoli ce apar în foaie?

Balteș: Da.

Preș.: Ai cettit și articolul înriminat înainte de a fi publicat?

Balteș: Da, 'i-am cettit...

Preș.: N'ai aflat întrinsul nimic culpabil, contrar legilor?

Balteș: Nu.

Preș.: Și ce-ai aflat d-ta așa revoltător în sîrbările millenare, de te-ai simțit îndreptățit și îndemnat a da publicării articolului înriminat?

Balteș: Între altele și faptul, că Românii și naționalitățile sînt cu forța și cu puterea statului siliți a sîrbători.

Preș.: Te simț d-ta apt de a redacta un ziar ca „Tribuna”, deși după-cum ai faisonat ai făcut puține studii, abia câteva clase?

Balteș: Am studiat puțin, praxa însă m'a învîțat a mă ocupa cu astfel de lucru.

Preș.: Pentru-ce nu păstrezi manuscrisurile, ce 'i-se dau spre publicare?

Balteș: Nu e datină la noi a face aceasta.

Preș.: Cum de n'ai învîțat din trecut a te scuti de a fi tras în judecată pentru articoli de alții scriși, prin păstrarea manuscrisurilor?

Balteș: Dela început, când am intrat la „Tribuna” am avut convingerea, că înlocuind la redactarea ei lucru bun fac, lucru

care nu învolvă în sine fapte punibile, deci n'am să mă apăr și scutesc de urmările lui.

Preș.: D-ta ești și acum totodată cu-legător de litere?

Balteș: Am fost, acum fac numai corectura.

Preș.: Cine e într-adevăr redactorul „Tribunei”?

Balteș: Eu.

Preș.: Iai responsabilitatea pentru articolul înriminat?

Balteș: Da.

Urmează a fi ascultat acuzatul Marschall.

Preș.: În ce calitate funcționezi d-ta la „Tribuna”?

Marschall: Sînt conducătorul tipografiei.

Președ.: Cine e curatorul pe durata sequestrelui?

Marschall: Dl Cristea.

Preș.: Și d-ta n'ai nimic de a face cu proprietatea și edarea ziarului „Tribuna”?

Marschall: Nu; eu am numai să îngrijesc tipărirea ziarului.

Preș.: Știi românește?

Marschall: Știu puțin.

Preș.: Cetești articoli înainte de a fi publicați?

Marschall: Nu; nu am nimic de a face cu conținutul ziarului.

Preș.: Dar' articolul înriminat cettit-l-ai înainte de publicare?

Marschall: Nu.

Preș.: Responsabilitatea o iai pentru articolul înriminat?

Marschall: Nu pot fi responsabil, de oare-ce pentru publicațiunile ziaristice e răspundător autorul, redactorul și editorul. Autorul articolului nu sînt, ear' pentru redacțiune și edițiune e responsabil domnul Balteș, după-cum de altfel și ziarul e signat.

După aceste presidential declară procedura de dovă de încheiată și provoacă pe procuror să-și prezente acuza.

Vorbirea de acuză a procurorului.

La semnul dat de preșident se ridică procurorul Sămi și cu puțină oratorie își predă acuza, plină de afirmațiuni absurde, vătămări directe la persoana celor-ce susțin direcția politică înăgurată la anul 1891 și expectațiuni vehemente la adresa naționalităților. Întreaga acuză, care n'a fost altceva decăt laudă la adresa „națiunii” „maghiare” și calumnie la adresa Românilor, a avut cam următorul cuprins:

Nu e nici-decăt, vesel că din nou trebuie să ceară satisfacție statului și elementului susținător de liberi cetățeni pentru ne mai pomenite calumnie și vătămări ce au vîzut lumină în pamfletul murdar numit „Tribuna”. Dar' înzădă, prestigiul statului, care acum își sîrbează anul millenar și pe care toate statele culte îl admiră, fie mări fie mici, pretinde și pofteste aceasta. Dar' o pretinde aceasta și impertinența, cu care îndeosebi din partea unora dintre Români se lansează calumniile la adresa nobilei națiuni maghiare.

Trece apoi la „caracterizarea” articolului înriminat. Citează pasagele cari după a lui părere învolvă în sine agitațiune în contra „națiunii maghiare” și în contra ordinațiunilor ministeriale referitoare la sîrbările millenare.

„E o veche apucătură a unor destrăbălați membri ai naționalităților — zice dtnsul — „de a desfășura înaintea lumii culte instituțiunile noastre maghiare și modul de guvernare de aici, precum cu fel și fel de scornturi mărgave a agita poporul de altfel blând și îndestulit în contra națiunii maghiare. Cea dintâu procedură deși joșnică nu o țin vrednică de atențiune, căci lumea cultă cu minciuni absurde nu se poate seduce, ce mai bine dovedește faptul, că la sîrbările noastre millenare întreaga lume cultă a luat parte și toate națiunile culte prietene a muncii serioase apreciază, laudă și recunosc imensa desvoltare culturală și îndeplinirea deamănă a misiunii ce națiunea maghiară a manifestat, precum existența instituțiunilor adevărat liberale, sub a căror scut propășirea cetățenilor în cultură și bunăstare asigurată e.”

Văd însă de pericolul pentru stat să se lase nepedepsită seducerea unor cetățeni prin minciuni, vîd de pericolul să nu se pedepsească aceia, cari tendențios, cu rea credință și fără motiv agitează pe naționalități la ură în contra națiunii maghiare, în contra acelei națiuni, a căreia liberalism și iubire de dreptate fără păreche este pe continent. Înșiși faptul, că astfel de articoli pot vedea lumină, pot fi tipăriți și împrăștiati, mai mult dovedește liberalitatea instituțiunilor noastre. În alte țeri cenzura suprimă în germine așa ceva, la noi însă e fără păreche de mare libertatea presei. Sîntem drepti și liberali; chiar pentru aceasta eu retrag acuza în ce privește agitația în contra ordinațiunilor ministeriale referitoare la sîrbările millenare și chiar în contra acestor sîrbări, căre ni voese să fie cineva pedepsit pentru-că nu sîrbează cu noi dimpreună, ci

o susțin numai în ce privește agitațiunea în contra națiunii maghiare ce conțin unele pasage (nu le numește. Rap.) din articolul înriminat. Și când cer să fie pedepsiți pentru aceasta acușatii, compătimitire și dispreț trebuie să simțescă fiecare dintre noi față de aceia, cari conduc această mărșavă luptă în contra noastră. Agită și lucrează nu pe față, ci pe ascuns, scriu articole, dar' nu iau responsabilitate ei înșiși pentru cele scrise, ci când e vorba de a răspunde pentru cele scrise, se ascund după tufă și la judecată mîna pe alții. Nu așa luptă oamenii conștienți desce a lor dreptate, așa numai cei fără caracter, cei fără putere morală și fără bun simț luptă!”

„Nu mă volu dimita la documentarea faptului, că în articolul înriminat se agită la ură în contra națiunii maghiare, țin aceasta de superfluu. D-voastră prea bine veți simți aceasta și fără a vi-o documenta, drept aceea cănd verdict d-voastore, domnilor jurați, cari nici-când nu ați lăsat nesatisfăcută opinia publică maghiară.”

„Măne se va pune peatră fundamentală a statului ce se ridică în memoria Regelui Mathia, care cu sute de ani înainte 'i-a meritat, ca adevărat rege maghiar, epitetul „cel drept” așa, că și în ziua de azi țină poporul, că „a murit Mathia, a perit dreptatea”, eu vă rog, domnilor jurați, să aduceți verdict condamnator, ca să documentați, că sentimentul de dreptate n'a perit din sinul poporului maghiar, ci se cultivă chiar și azi această trăsătură principală de caracter a noastră, și ca să documentați că noi nu suferim nepedepsit în mod demn calumniile aduse la adresa noastră!”

„Dreptate cer!”
Cred, e superflu a caracteriza această vorbire. Răspunsul 'i-l-a primit în vorbirea de apărare în sensul strict al cuvîntului clasic, rostită de avocatul dl *Iuliu Corotianu*. (O vom publica mîne aproape în întregime ei).

(Va urma)

Dosarul „Manifestului”.

Acum, când și episodul „Manifestului” este aproape a se încheia, prin suferirea urmărilor lui, care ca de obicei, e temnița — credem că e potrivit, să adăugăm la actele publicate deja încă unul.

Este rezolvarea recursului așa de bine motivat, dat în contra condamnării dlui *Dr. Rațiu*.

Recursul însuși, o operă vrednică de autorul seu, dl *Dr. Amos Frâncu*, avocat în Sibiin, este cunoscut cetitorilor nostri din nrii 54—56 ai *Tribunei*. Eată acum rezolvarea acestui recurs prin ministerul de externe.

Ministerul ung. de interne, nrul 937/V.

Publicului comitatului Sibiin în Sibiin.

Sentața de instanța II. a vicecomitetului comitatului dată dela 5 Martie a. c. nrul 54, în sensul căreia aprobându-se sentența de I. instanță adusă de capitanul poliției din orașul Sibiin, *Dr. Ioan Rațiu*, avocat, locuitor în Sibiin, a fost condamnat pentru transgresiunea comisă prin participarea la activitatea contrar legii a comitetului executiv al partidului național român dizolvat prin ordinațiunea ministrului de interne dată la 14 Iunie 1894 sub nrul 321, și pedepsit pe baza aceleiași ordinațiuni cu 10 zile arest și 100 fl. amendă, în cas de a nu pute plăti la falte 10 zile de arest și plățirea speselor eventuale de procedură și întreținere — revîndu-se în urma recursului dat de condamnatul, în privința vinovăției și a calificării se aprobă, partea referitoare la fixarea pedepsei însă se modifică și pentru transgresiunea comisă de acuzat se condamnă la 8 zile de arest, precum și la plățirea speselor eventuale de întreținere.

Motive.

Acuzatul a recunoscut la pertractarea ținută în 27 Februarie a. c., că a redactat „Manifestul” publicat în nr. 27 al ziarului politic „Tribuna”, că 'i-a scris ca president al comitetului național român, că 'i-a trimis spre subscriere membrilor comitetului executiv al fostului partid național român, și după îndeplinirea acestora 'i-a dat spre publicare în amintitul ziar. Prin fapta aceasta recunoscută a acuzatului, precum și prin întreg cuprinsul „Manifestului” și mai ales prin expunerea, că acuzatul dimpreună cu ceilalți colegi ai sei pe baza împuternicirii primite din conferința ținută la 22 Februarie 1892 se simt chemați, ca membri ai comitetului național a conduce și a reprezenta cauza națională, se consideră, precum în trecut așa și în viitor de factori executivi ai voinței poporului român și în consecință vor face totul ce pretinde dela ei realizarea programului

național și toate câte s'au hotărît în programul național, e dovedit, că acuzatul ca president al comitetului executiv al așa numitului „partid național român” a desvoltat o activitate corăspunzătoare direcțiunii acestui partid.

Fiind însă, că activitatea așa numitului partid național român a fost oprită prin ordinațiunile ministrului de interne de sub numerii 321 și 1488/894 și publicate în numărul 6 din 1895 al foii oficiale „Budapesti Közlöny”, călcarea acestei opreliști s'a calificat pe baza §-lui 1 din articolul de lege XL. 1879 de transgresiune; și fiindcă de sine se înțelege, că oprită fiind activitatea partidului, această opreliște se extinde și asupra activității așa numitului comitet executiv al partidului, — acuzatul *Dr. Ioan Rațiu* a trebuit să fie declarat de vinovat pentru transgresiune pe care se 'i-a imputat, cu atât mai virtuos, pentru-că nu s'a putut lua în considerare excepțiunea acuzatului, că după-ace Manifestul e un product de presă, taxarea faptului calificat de transgresiune ar fi trebuit îndrumată în cercul de competență nu al autorităților administrative, ci în cel al tribunalelor — pentru-că autoritățile, cari au procedat, n'au înriminat cuprinsul „Manifestului” și pe iscălitorii lui nu 'i-au pedepsit pentru vătămări de lege sau agitație contra legilor, cari eventual s'ar afla în el, ci pentru-că subscind Manifestul ca membri ai comitetului executiv al „partidului național” dizolvat, în contra amintitei ordinațiuni ministeriale 'i-au continuat activitatea nepermisă, ear' prin această activitate, ca al cărei prim fruct eșit în publicitate se poate considera *Manifestul*, acuzatul și ceilalți colegi au dat probe faptime despre călcarea unei opreliști emise în mod legal și despre opuneri în contra ordinelor guvernului statului; în urma acestora pașirea autorităților administrative, chemate a executa legile și ordinațiunile guvernului, e pe deplin motivată.

Tot așa nu se poate lua în considerare nici apărarea aceea a recursului de nulitate, că adevă *Manifestul* 'i-a scris subscris numai șapte din cei condamnați în procesul *Memorandumului*, dar' mai târziu grațiați, și nu întreg comitetul executiv al așa numitului „partid național”, din care cauză *Manifestul* nu dovedește activitatea comitetului executiv, ci trebuie considerat simplu ca o declarațiune de caracter cu totul privat a celor șapte dintre condamnații pentru *Memorandum* — pentru-că, abstrăgînd dela aceea, că apărarea aceasta se combatte de sine prin recunoașterea înșei a acuzatului, că prin circularul seu dela 6 Februarie 1896 ca president al comitetului a trimis spre subscriere, *Manifestul-proiect* la ceilalți membri ai comitetului partidului național, împriguierea, că *Manifestul* numai șapte inși 'i-au subscris nu alterează întru nimic vinovăția lor; pentru-că citata ordinațiune ministerială nu oprește numai activitatea colectivă a comitetului executiv, ci ea oprește și declară de transgresiune ori-ce activitate de partid, care corăspunde direcțiunii fostului „partid național român”.

A trebuit să fie deconsiderată mai departe și acea argumentare a acuzatului, că și-când prin ordinațiunea ministerială citată ar fi fost numai dizolvat „partidul național român”, și activitatea mai departe a comitetului executiv al aceluia ar fi fost lăsată neatinată — pentru-că, cum mai sus am amintit, nu se poate considera în mod logic de existent un comitet executiv, când partidul, care îl exmte și încredințează e dizolvat; prin dizolvarea partidului în mod natural sînt dizolvate și comitetele lui, ori-care ar fi ele.

În sfîrșit nu s'a putut primi nici acea argumentare a acuzatului, că opreliștea cuprinsă în amintita ordinațiune ministerială se referese numai la întrunirile cari corăspund direcțiunii „partidului național român” dizolvat, pentru-că această ordinațiune pedepsește nu numai participarea în convocare de întruniri, ci, după-cum apare din întreg contextual, ea califică de transgresiune în genere ori-ce activitate în direcțiunea așa numitului „partid național român”. Dar' prin aceea, că acuzatul a subscris acel *Manifest* ca president al comitetului executiv al „partidului național român” dizolvat, 'i-a trimis membrilor comitetului executiv al acestui partid și 'i-a adus la publicitate prin ziare — a călcat opreliștea cuprinsă în mult citata ordinațiune și a comis transgresiunea satorită în această ordinațiune.

La măsurarea pedepsei s'a luat ca împriguiare agravantă, că acuzatul a fost deja pedepsit pentru agitațiune comisă prin presă.

Despre ce publicul comitatului se înștiințează pe lângă remiterea acuzelor raportului vicecomitetului pentru ulterioară procedură.

Budapesta, la 25 Iulie 1896.

La ordinul ministrului:

Dr. Illény,

consilier ministerial.

Nr. 4524/1896.

[2187] 2-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului al silviculturului suprem devenit vacant în comitatul Sibiuului, cercul Mercurii, se deschide prin acest concurs cu următoarele emolumente:

1. Salar anual 900 fl.
2. Bani de cuartir 150 fl.
3. Paușal de călătorie 200 fl.
4. Paușal de cancelarie 15 fl.

La olaltă . . . 1265 fl.

Cererile concursuale instruite în sensul §. 36 art. de lege XXXI. 1879 au de a se prezenta cu documentarea de cunoaștere a limbii maghiare oficiale, precum și a limbii germană și română, și cu dovedirea cunoașterii serviciului practic silvicol, până inclusivă 20 Octombrie a. c. la subscrisul, de oare-ce petițiilor mai târziu intrate nu se pot lua în considerare.

Silvicultorul suprem ales e pe lângă obligamentele prescrise de lege și instrucțiunea de serviciu încă deobligat la compunerea definitivă gratuită a planurilor de exploatare.

Mercuria, 25 Septembrie 1896.

Pretorul cercului suprem:
Mangesius.

Anunț.

Un tinăr cu conduită bună și versat în agendele notariale, află la subscrisul numai decât aplicare.

Condițiuni favorabile se comunică numai concurenților.

Pianul-inferior (Alsó-Pián) u. p. Szász-Sebes, în 27 Septembrie 1896.

Ioan Radu,
notar comunal.

[2155] 2-4

Nr. 1062-1896.

[2133] 2-3

Publicațiune.

Din partea subscrisei primării comunale prin aceasta se aduce la cunoștință publică, precum în 6 Decembrie a. c. la 2 ore p. m. se va exaranda pe calea licitațiunii publice, dreptul de vânat de pe întreg teritoriul comunei Sibiel pe un period de 6 ani.

Licitațiunea se va ține în cancelaria subscrisei primării.

Condițiunile se pot ceti în timpul orelor oficiale la subscrisa primărie. Sibiel, în 6 Septembrie 1896.

Primăria comunală:

Aureliu Decei,
notar.

Nicolae Tăbu,
primar.

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețului unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Tolu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Eunioa** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turoului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Conușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un peșitor îndărălnic.** Novellă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Graului din oetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamel.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinul.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nuscul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novellă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulău. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărșărelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Poșacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Groitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Musalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiălu. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Millo.** Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enes Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mobile.

Numai produse proprii, pentru întocmire de salon, refector, dormitor și odă de locuit în orice stil, după desemnuri prescrise sau proprii.

Executarea lucrărilor la edificii, portale, întocmire la prăvălii, hotele, cafenele, școale și biserici, altare, amvoane și strane.

Fritz W. Elges,
Sibiiu.

Fabrica: Strada Sării (Zalzgasse) nr. 37. — Deposit: Strada Cismăiei nr. 30.

Primește comande din afară, garantând pentru materialul uscat și pentru o executare elegantă, cu cele mai moderate prețuri.

Atelier propriu de tapetier pentru mobile și decorațiuni.

Deposît bogat de tapete de hârtie.

[1533] 9-20

Biblioteca lui George Barițiu.

— Cele mai ieftine cărți românești! —

Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiiu ajunse în posesiunea unei mari părți din biblioteca lăsată de neuitatul

GEORGE BARIȚIU

se află în plăcuta poziție de a oferi publicului românesc cărți prețioase cu cel mai redus preț.

„Istoria Transilvaniei“.

Marele op al regretatului nostru istoric:

„PĂRȚI ALESE DIN ISTORIA TRANSILVANIEI“

pe 200 de ani din urmă (3 volume). Se poate procura cu **preț redus**. Anume:

Vol. I. broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30. Vol. II. broș. în loc de fl. 4. — numai cu fl. 2. —, leg. fl. 2.80. Vol. III. broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2. —, leg. fl. 2.80. Opol întreg broș. în 3 vol. în loc de fl. 11. — numai cu fl. 6.50 — șese fl. și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

„Dicționarul unguresc-românesc“.

Broșurat în loc de fl. 2.50 costă acum numai fl. 1.50. Legat costă numai fl. 2.50.

Alte cărți rari și prețioase.

Prețuri reduse:

Dicționarul limbii române, după înscrierea dată de societatea academică română, elaborat ca proiect de A. T. Laurian și I. C. Massimu. Colaboratori Iosif Hodoș și George Barițiu. — București 1876, opul complet numai 4 fl.

Glossariu, care cuprinde vorbele din limba română străine prin originea sau forma lor, precum și cele de origine înduioasă. Elaborat de A. T. Laurian și I. C. Massimu. București 1871, 584 pagini numai 50 cr.

Othello, novellă de Wilh. Hauf, traducere. 81 pagini numai 10 cr.

Responsabilitatea ministerială. Discursul de reîntrare al procurorului general și răspunsul prim-președintelui înaltei curți de cassatiune și de justiție la 16 August 1866 cu un apendice. București 1866, 57 pagini numai 10 cr.

Criticele „istorice“ ale lui Iosif Sterca de Kerpenyes scărmanate — informațiune tipărită ca manuscris de George Barițiu. Sibiiu 1892, 22 pagini 5 cr.

Doi drame familiare, lectură pentru tinerimea de sexul femeiesc. Sibiiu 1891, 44 pag. numai 20 cr.

Actele conferenței electorale a reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Transilvania, ținută în Sibiiu la 1, 2 și 3 Iunie 1884. — Sibiiu, 1884 84 pag. numai 20 cr.

Tesaur de Monumente istorice, atât din vechiu tipărite cât și manuscrise, cea mai mare parte străine, adunate, publicate cu prefațe și note ilustrate de A. Papin Ilarianu. (Tomul II. și III.) București 1864 à 1 fl. 50 cr.

Doi raporturi de-ale acelor prefecți de legiuni românești, cari în anul 1848/9 au susținut luptele cu insurgenții unguri până la reîntrarea trupelor imperiale în Transilvania. — Sibiiu 1884, 80 pagini numai 15 cr.

Opurile lui Cain Cornelii Tacit, traduse de Gavril I. Munteanu, director și profesor, date în tipar sub auspiciile societății academice după încetarea din viață a traducătorului (Biografia traducătorului anexată). Sibiiu 1871 1 fl.

Darea de seamă asupra procesului politic de presă al dlui George Barițiu, redact. „Observatorului“, în cestiunea colectelor pentru soldații români răniți. (Pertractarea finală din 30 Aprilie n. 1879). În loc de 25 cr. acum numai 10 cr.